1980. Rechtbank Den Haag ten tijde van arrestatie kindermoordenaar Koos Hertogs

'sGravenhage
...is van Justitie, Juliana van Stolberglaan
...ostadres: Postbus 20302, 2500 EH
...ravenhage); tel 070–82 40 41
...sident: mr. J. H. Blaauw
...e-presidenten: mr. J. Zwanen-
...g, mr. A. H. Lycklama, mr. C.
...lk, mr. J. C. de Mol van
...erloo, mr. J. A. J. M. van
...ethem, mr. S. F. Kootte, mr.
...A. C. Bondam, mr. Th. E. Rueb,
... R. R. Portheine, mr. A.
...rkhout, mr. J. J. de Groot
...chters: mr. J. van Lelyveld,
... H. A. Höweler, mevr. mr E. S.
...lker, mevr. mr. N. P. B.
...lkenstein-Augustijn, mr. J. A.
...gters, mr. J. J. Rathenau, mevr.
... C. M. Ligtelijn-van Bilderbeek,
...vr. mr. P. Koningsveld-Beets,
...vr. mr. L. S. C. Heijning-Plate,
... P. J. Mols, mr. C. G. Tjebbes,
... A. B. M. Borgart, mr. J. J.
...inkhof, mr. J. H. van Overbeek,
... P. A. Offers, mr. D. Reisig,
... N. A. M. Schipper, mr. E. M. H.
...eters, mevr. mr. G. J. Schlinge-
...an-Vermeulen, mr. R. A. C. van
...ossum, mr. W. van der Meij
...rechtsauditeur: mevr. mr. E.
...mmermans, mr. H. W. Went,
... O. H. von Maltzahn, mevr.

Jan van Lelyveld was echtgenoot van Hella Haasse, bevriend met Yvonne Keuls

mr. D. M. E. De Sampayo Gaerido-Nijgh
Off van just, hfd arrond. parket: mr. A. W. Rosingh
Arrond. off van just I: mr. R. A. Schimmel, mr. E. van der Schans, mr. J. A. Blok, mr. A. J. Dek
Arrond. off van just: mr. J. R. Bouwer, mr. J. Th. de Wit, mevr. mr. G. van Eldijk, mr. J. J. H. Suyver, jhr mr. H. J. M. van Nispen tot Sevenaer, mr. H. D. W. Klein Breteler
Subst-off van just: mr. H. A. Holthuis
Plv off van just: mr. H. J. den Os, mr. J. C. Hoogerduyn, mr. C. M. P. Nijmeijer, mr. J. J. A. de Waardt, mr. C. van der Ham, mr. M. Kolkert, mevr. mr. J. C. M. Couzijn
Verkeersschout: mr. C. van der Ham

Griffier: mr. J. L. A. de Haan

1980. U ziet hier de samenstelling van de Haagse rechtbank in het jaar dat kindermoordenaar Koos Hertogs werd gearresteerd. Hertogs bleek een homoseksuele relatie te hebben met vice-president Cornelis Stolk! collega-vice-president Theo Rueb bleek ook een serie-aanrander te zijn, Keuls verklaarde dat Rueb begin jaren 80 Demmink aan haar introduceerde. President Blaauw en Rosingh bedreigden Keuls in 1985 toen de zaak via haar roman in de openbaarheid kwam. Suyver was SG tijdens de IRT-affaire (maat van JD). De Wit was persofficier die zaak Rueb bagatelliseerde.
H.A. Holthuis behandelde de zaak met Vleeschmeester Eddy de Kroes, Eddy hoefde de bak niet in, hij kreeg een vrijkaart. Rechter Jan van Lelyveld (man van Hella Haasse en vriend van Keuls) nam ontslag als rechter omdat hij wist dat hij omringd was door pedo-rechters….
@TruthHitsEvery1

Cornelis Stolk, beschermheer van serie-kindermoordenaar Koos Hertogs

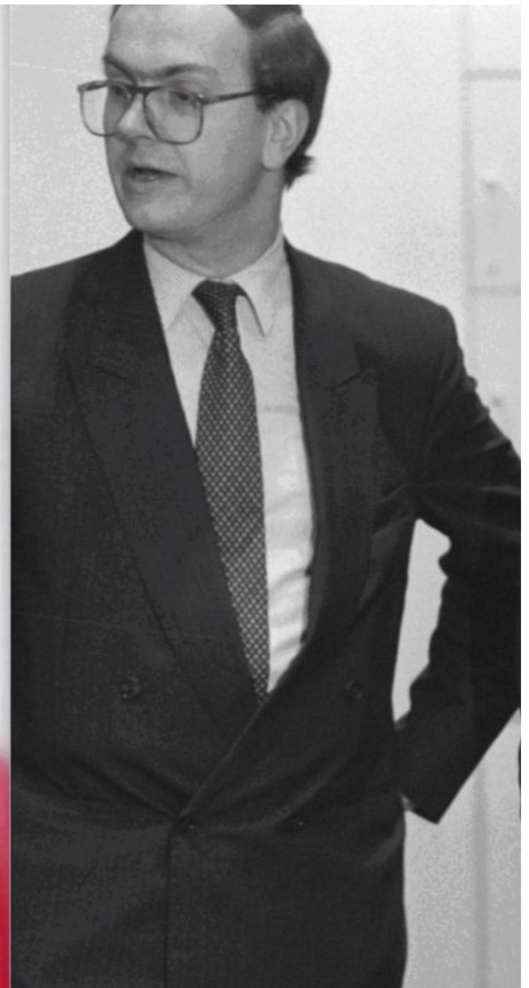
© anp

Beruchte seriemoordenaar Koos Hertogs (65) overleden

Seriemoordenaar Koos Hertogs (65) is enkele dagen geleden overleden in een ziekenhuis. Dat meldt Elsevier. Zijn dood is woensdag bevestigd in kringen rond het ministerie van Veiligheid en Justitie. Hij was al enige tijd ernstig ziek.

Redactie 22-07-15, 14:02 Laatste update: 12-01-16, 09:08

Dick Willard was een zeer beruchte en gevreesde jongenspooier in de jaren 80. Hij werd in 1991 vermoord. In 1985 verdween zijn twee-jarige dochtertje Michelle, zij is nooit gevonden... Willard noemde zichzelf 'De zoon van de duivel'. Jongensliefhebber Joris Demmink ontkende dat hij Willard kende. Yvonne Keuls kende beide heren (JD sinds 1982) en heeft hen samen gezien.
@TruthHitsEvery1

Na beschuldigingen Yvonne Keuls

Justitie: Den Haag had pedofiele kinderrechter

DEN HAAG (GPD) - Bij de rechtbank in Den Haag heeft in de jaren zeventig een kinderrechter gezeten die pedofiele contacten onderhield met jonge delinquenten. Dat heeft officier van justitie De Wit vanmiddag toegegeven naar aanleiding van de beschuldigingen die de Haagse schrijfster Yvonne Keuls (53) uit in haar nieuwste boek 'Annie Berber en het verdriet van de tedere crimineel'. Het boek van Keuls verschijnt eind deze maand en bevat onder meer een gedetailleerde beschrijving van de relaties tussen de kinderrechter en enkele jonge delinquenten.

De betreffende kinderrechter zou veertien jaar geleden begonnen zijn met het onderhouden van seksuele contacten met jonge jongens die bij hem moesten voorkomen. Officier van justitie De Wit heeft vanmiddag bekendgemaakt dat de man in 1982 uit de rechterlijke macht is verdwenen. De Wit: „In 1981 is een klacht ingediend tegen de betreffende persoon.

Na een onderzoek van de rijksrecherche is de zaak in handen gekomen van de hoofdofficier van justitie in Rotterdam. Die heeft de aanklacht geseponeerd omdat het om feiten ging die al tien jaar oud waren en wellicht verjaard". Het is nog onduidelijk of de kinderrechter uit eigen beweging is opgestapt of dat hij ontslagen is.

Volgens haar uitgever Ambo in Baarn kent Yvonne Keuls de Haagse rechter persoonlijk. In het boek noemt ze verder geen namen. Eerder heeft de wegens moord veroordeelde Haagse portier Koos H. beweerd dat een Haagse kinderrechter pedofiele contacten zou onderhouden met jeugdige verdachten. Yvonne Keuls zegt zeker te zijn van haar zaak en beschouwt haar boek als een eerste stap om deze affaire aan het daglicht te brengen.

Uitlekken cadeautje AH-personeel ergert concern-directie

ZAANDAM (GPD) - Een kranteberichtje over een plannetje van Albert Heijn om alle personeelsleden bij het honderdjarig bestaan een kunstwerk cadeau te doen, is de grootgrutter gisteravond in het verkeerde keelgat geschoten: Het gaat niet door. De verrassing is er af.

Het Ahold-concern had Pierre Janssen en graficus Bouke Ylstra raad gevraagd over de weg te schenken kunstwerken, waarvan er voor het voltallige personeel ruim 30.000 op de kop zouden moeten worden getikt. NRC/Handelsblad had daar lucht van gekregen en meldde dat

de pedoseksuele kinderrechter Theo Rueb introduceerde Joris Demmink in 1982 aan schrijfster Yvonne Keuls. Rueb en Keuls hadden met elkaar te maken vanwege de werkzaamheden van Keuls in een opvanghuis voor dakloze jongeren. Keuls ontdekte dat Rueb jongeren misbruikte. Zij schreef er over en werd daarna door de pedo's bedreigd. Keuls moest tijdelijk NL ontvluchten en onderduiken @TruthHitsEvery1

kinderrechter Mr.Theo E. Rueb / HC 12 juni 1981

wat rond te schuiven. Wij vragen u ons te helpen, opdat wij de deur van die gevangenis kunnen openbreken". De schrijfster Yvonne Keuls tenslotte praat over de werkelijkheid achter haar nieuwe roman, waarin de hoofdpersoon een kinderrechter is, die zich vergrijpt aan de hem toevertrouwde jeugd. „De pedofiele kinderrechter uit Den Haag bestaat echt. Justitie was van zijn praktijken op de hoogte en de man ging vrijuit. Ik heb een aanklacht bij de politie ingediend, maar de zaak is in de doofpot gestopt. De rijksrecherche zei: het was zo erg, dat het maatschappelijk belang ernstig zou worden geschaad als de zaak in de openbaarheid kwam". Het blad heeft een jubileumbijlage in verband met zijn 45-jarig bestaan.

DE TIJD

Het omslagartikel van **De Tijd** gaat over Bouterse en Surinamers in Nederland.

DE DIAGNOSE

RECHT VOOR ZIJN RAAP

door mr. M. Moszkowicz

Boosheid straalt van het, nu wat rood aangelopen, open gelaat van zijn cliënt. „En dan nog zeggen, dat het allemaal wel meevalt, dat ik maar 's op mijn tanden moet bijten," brengt Van Assen er geëmotioneerd uit.

Mr. Raab kent zijn cliënt als de man van de gemeentelijke plantsoenendienst, met wie hij meer dan eens een praatje heeft gemaakt als hij, op weg naar de rechtbank, door het wandelpark liep en Van Assen daar bezig zag met zijn bloemen en planten.

Een opgewekt en vriendelijk mens van de oude stempel die, al pratend, doorgaat met zijn werk, dat hij, zichtbaar, met veel plezier doet.

Gram

Als hij nu spreekt over dr. Borné, zijn huisarts, is van die vriendelijkheid niets te bespeuren. Op hem richt zich zijn felle gram. Wat denkt die dokter wel, dat hij Onze Lieve Heer is soms?

Aan diens ongeïnteresseerde slechte behandeling is het te wijten, dat hij, Van Assen, nu met de brokken zit.

Op een ochtend, enkele maanden geleden alweer, toen hij op de treeplank van een ophaalwagen sprong, is hij uitgegleden en op de grond gevallen. Hij had zich daarbij flink bezeerd aan zijn rechter bovenarm en meteen had hij daar een hevige pijn gevoeld. Toen die aanhield was hij, diezelfde dag nog, naar het spreekuur van dr. Borné gegaan. Deze had, over de spreekkamertafel heen, even zijn arm gevoeld en was toen een recept gaan schrijven. Het viel allemaal wel mee had hij, al schrijvend, gezegd. Er zouden wel een paar pezen gescheurd zijn luidde zijn diagnose. Hij zou wel poeders voorschrijven opdat de pijn zou zakken. Het leed zou snel geleden zijn. Dag meneer Van Assen.

Nee, erg vriendelijk was dr. Borné niet. Had ook nooit tijd voor een praatje. Gelukkig had hij hem maar zelden nodig. Acht jaar geleden was het nu weer, dat de dokter hem van zijn angina afgeholpen had.

De pijn in de arm was, ook na het innemen van enkele poeders, blijven zeuren. En 's nachts was hij door een hevige pijn wakker geworden. Iedere beweging deed zeer. Zou zijn arm niet gebroken zijn?, had hij 's anderendaags aan de dokter gevraagd. Deze had daarop niet geantwoord en hem evenmin nog onderzocht. Had slechts korzelig gemompeld, dat die arm wel door rust zou genezen — en op het belletje gedrukt. Volgende patiënt. Van Assen kon vertrekken.

Toen er geen verbetering optrad en de pijn alsmaar heviger werd, was Van Assen de dag daarop toch maar weer, voor de derde maal nu, naar het spreekuur van Borné gelopen. Ook nu weer had deze het blijkbaar erg druk. Had hem — nou niet meteen Van Assen — geen gelegenheid gegeven nog over zijn klachten te spreken en met een buisje aspirine voor de pijn doen vertrekken.

Maar een dag later, een zaterdag, had Van Assen, bang met die steeds agressiever wordende pijn het weekeinde in te moeten, zich gewend tot de dienstdoende arts.

Na onderzoek van de arm had die hem wat verontrust aangezien en meteen een verwijskaart voor de chirurg gegeven. Hij moest daar, zaterdag of niet, direct nog maar naar toe.

Een „luxatie" (uit de kom geschoten kop) aan de bovenarm, had de chirurg geconstateerd. En er was te lang met de behandeling daarvan gewacht. Genezing was daardoor nu een groot probleem geworden, moest Van Assen begrijpen.

Het was niet de eerste maal, dat mr. Raab minder gunstige dingen hoorde over de arts Borné. En hij had te doen met Van Assen die, geplaagd door hevig zeer, zijn werk niet meer kon verrichten en, zoals de advocaat geconstateerd had, maar wat doelloos door het park wandelde.

Was er niets tegen Borné te ondernemen, wilde Van Assen weten. Kon die man hem zo beroerd behandelen zonder dat daar iets tegen te doen was?

Na overleg met zijn cliënt werd besloten, dat de advocaat een „klacht" zou formuleren. Na ondertekening daarvan door Van Assen werd dat stuk gezonden aan het Medisch Tuchtcollege.

De chirurg, die op de zitting van dat College als getuige-deskundige werd gehoord, verklaarde dat hij niet begreep dat dokter Borné niet meteen onderkend had, dat het om een luxatie ging. Onderzoek van de arm zou dat zonder meer aan het licht hebben moeten brengen. Doordat er niet direct was ingegrepen stond men nu voor het dilemma wat te doen. Er moest nu gekozen worden tussen drie mogelijkheden. Een krachtdadige repositie (op de plaats brengen) onder diepe narcose, met gevaar voor een fractuur (breuk), een operatieve repositie óf het bestendigen van de toestand.

Hij hield het College voor, dat zijn wetenschap en ervaring hem leerde, tegen de eerste twee mogelijkheden grote bezwaren te hebben, omdat toepassing daarvan voor Van Assen functioneel geen verbetering zou brengen. Heel duidelijk meldde de deskundige, dat die bezwaren niet zouden hebben bestaan, indien de luxatie spoedig na haar ontstaan behandeld zou zijn.

Schuld

Borné — wat zag die man er „gewoon" uit zonder zijn witte doktersjas — erkende schuld. Maar, zo verweerde hij zich, hij was te goeder trouw geweest.

In de beslissing die het Medisch Tuchtcollege kort daarna nam, werd dat beroep op de goede trouw als niet terzake dienende verworpen. Het College achtte bewezen, dat dr. Borné het ongeval verkeerd behandeld had. Zeker toen de pijn bleef aanhouden had de arts de oorzaak daarvan behoren na te gaan. Verder werd overwogen, dat dr. Borné het vertrouwen in de stand der geneeskundigen had ondermijnd, omdat dit vertrouwen in de eerste plaats is gebaseerd op de elementaire eis, dat iedere medicus zich ernstig rekenschap geeft van datgene, waarvoor een patiënt zijn hulp inroept.

Aan dr. Borné werd de maatregel van berisping opgelegd en er werd bepaald, dat die beslissing zou worden gepubliceerd.

Door die uitspraak was nu wel het rechtsgevoel van zijn cliënt bevredigd, maar zijn pijn niet weggenomen.

Nu Van Assen niet meer in staat was zijn werk te doen, ontving hij een passende uitkering maar, zo informeerde de advocaat zijn cliënt, hij had daarnaast óók recht op een schadevergoeding „wegens geleden pijn en gederfde levensvreugde", op vergoeding van de „immateriële schade", zoals dat in vaktermen heet.

En zo werd dr. Borné door de advocaat gedagvaard, nu voor de arrondissementsrechtbank. De eis van Van Assen tot vergoeding der immateriële schade werd zonder meer toegewezen.

Zo was er, ook op dat punt, recht gedaan aan Van Assen.

Een klein jaar later ontmoette de advocaat zijn, inmiddels opvallend snel verouderde, cliënt die weer eens door het park slenterde.

Hij miste zijn werk, vertelde hij moedeloos, naar een platgetreden perkje kijkend. Leed onder het niets-doen evenzeer als van de niet aflatende pijnen aan zijn arm.

Troosten

De advocaat kon hem niet troosten met de mededeling, dat dr. Borné lering getrokken had uit het gebeurde. Want zo was het blijkbaar niet. Nadat zijn verzekering de door de rechtbank vastgestelde schade had betaald, was de arts zijn praktijk blijven uitoefenen — op dezelfde wijze als voorheen. Mr. Raab had dan ook vernomen, dat er onlangs weer enkele klachten tegen dr. Borné waren ingediend bij het Medisch Tuchtcollege.

En voorwaar, overdacht mr. Raab, het werd tijd dat er een definitieve diagnose werd gesteld van de arts Borné... En dan niet door hemzelf.

Art. 16 Medische Tuchtwet lid 1, luidt, samengevat: een zaak wordt aanhangig gemaakt door een schriftelijke klacht van een rechtstreeks belanghebbende.

Reglement Medisch Tuchtrecht, art. 1: een klacht wordt schriftelijk ingediend bij de secretaris van het college binnen welks ambtsgebied de persoon tegen wie de klacht gericht is, woonplaats heeft etc.

BUURJONGEN ZETTE BLONDE SCHOLIERE 'S NACHTS THUIS AF; SINDSDIEN HEEFT NIEMAND HAAR MEER GEZIEN

door Cees Koring

Spoor naar verdwenen Germa loopt dood

Politie vreest dat zij slachtoffer van misdrijf is geworden

WERKENDAM, zaterdag

Germa danste tot diep in de nacht en verdween daarna spoorloos.

Ze zei alléén nog haar buurjongen gedag, want die had haar een lift naar huis gegeven.

Daar, voor de deur van haar ouderlijk huis in buurtschap De Kille, aan de rand van de Biesbosch, werd Germa van den Boom (19) voor het laatst gezien.

Dat is nu drie weken geleden. De politie vreest dat de blonde scholiere uit Werkendam, waaronder De Kille valt, een misdrijf is overkomen.

„Want," zo zei deze week de commandant van de rijkspolitie in die plaats, „een wegloopster is Germa zeker niet. Daarvoor was de band met haar ouders veel te goed."

Dertig man Mobiele Eenheid hebben de afgelopen dagen, met steun van een helikopter en de Rijkspolitie te Water de grienden en polders rond De Kille meter voor meter afgezocht. Zonder enig resultaat.

Na een opsporingsbericht in het televisie-journaal van afgelopen donderdag kwamen bij de Rijkspolitie in Werkendam zeventig tips binnen van mensen, die zeker wisten Germa te hebben gezien.

Benidorm

Opperwachtmeester J. Maaskant: „Je hoopt altijd een beetje dat de gezochte, als dat mogelijk is, zelf contact opneemt. Maar we kregen nu meldingen van mensen uit het hele land. Aan de hand daarvan kon geen route worden bepaald waarlangs Germa eventueel kan zijn gereisd. Er was zelfs iemand, die zeker wist dat het meisje in Benidorm was. We zullen het allemaal natrekken, maar veel hoop op succes is er niet."

Germa van den Boom is wat je noemt een struise meid. Blond, blauwe ogen, fors postuur, 1,78 meter lang. Een moderne dochter uit het land van de middengrienden, de Biesbosch. Tweede kind uit een gereformeerd gezin, laatstejaars leerlinge aan een atheneum in Gorinchem.

Dit jaar gezakt voor haar eindexamen, maar daar tilde de Werkendamse niet te zwaar aan. Opper Maaskant: „Daar was ze allang overheen. Zij was vrolijk als vanouds. Wij zijn er zeker van dat haar verdwijning daar niets mee te maken heeft."

Het weekeinde van 28 op 29 juli was Germa alleen thuis. Haar ouders en haar jongste broertje waren een paar dagen logeren bij familie in Hengelo. De scholiere moest even haar eigen boontjes doppen. Ze was trouwens gewend aan een redelijke vrijheid, al waren er, net als in elk gezin met opgroeiende kinderen, wel eens wat strubbelingen. De eerste avond van het weekend-zonder-ouders zou Germa gaan stappen.

Opper Maaskant, die uit het hoofd citeert uit een politie-reconstructie van de laatste uren vóór de verdwijning van het schoolmeisje: „Germa werd zaterdagavond in De Kille afgehaald door een paar vriendinnen uit het naburige Sleeuwijk. Eén van hen had een auto en daarmee gingen ze naar Gorinchem, het uitgaanscentrum voor jongeren uit deze streek."

„Het stel bezocht een paar discotheken. Germa ging daarbij haar eigen gangetje en ontmoette de buurjongen uit De Kille, die haar een lift naar huis wilde geven. Germa meldde dat in de loop van de avond aan haar vriendinnen. Die gingen akkoord. Het scheelde hen een eind omrijden."

Dank zij de hulpvaardigheid van haar jonge buurman kwam blauwogige Germa tegen kwart voor twee 's nachts bij haar ouderlijke woning aan. Het meisje zei de jongen goedenacht en bleef alleen achter in de Dwarssteeg. Een straatje tussen grienden en polders met een huis of tien. Na elven 's avonds is de Dwarssteeg doodstil en slecht verlicht. Volgens de politie heeft de buurjongen niet gezien dat de scholiere haar woning binnen is gegaan.

> **Wegloopster was ze niet; band met ouders was daarvoor te goed**

Vanaf dat moment is onbekend wat er met Germa van den Boom is gebeurd. Omdat er uit de woning een tas en wat kleren worden vermist, lijkt het mogelijk dat de Werkendamse toch naar binnen is gegaan en daarna is vertrokken. Aanvankelijk hield de politie mede daarom rekening met het feit dat het meisje een avontuurtje was begonnen. Maar de gedachte aan misdrijf wordt sterker naarmate de tijd verstrijkt. Er is een theorie dat Germa, bij afwezigheid van haar ouders, zaterdagnacht thuis bezoek heeft ontvangen en daarna is weggegaan of weggevoerd.

Buren hebben die nacht echter géén geluiden van vreemd verkeer opgevangen.

Rijkspolitie-commandant Maaskant: „Na het bewuste weekeinde kregen wij van de ouders het verzoek om Germa op te sporen. Zij waren eerder uit Hengelo teruggekomen, omdat zij geen antwoord kregen toen zij probeerden het meisje op te bellen. Familie, die op onderzoek werd uitgestuurd trof niemand in de Dwarssteeg aan. Wij hebben daarop een telex uitgestuurd met het verzoek aan alle politiekorpsen om naar de scholiere uit te kijken."

Vuilstortplaats

Een paar dagen later, 3 augustus, in Oudewater. Hemelsbreed een kilometer of dertig van Werkendam. Bij het avondeten meldde een tienjarig jongetje zijn ouders, dat hij die middag iets vreemds had gezien. Bij een vuilstortplaats, de Tappersheul, zag de knaap uit de verte dat een man iets in de kofferbak van zijn auto stopte. „Het leek op een mens," zei de jongen. „Een meisje." Zijn ouders gingen naar de politie.

Opper Maaskant: „Toen wij dat verhaal van onze collega's in Oudewater hoorden, werd dat hier meteen in verband gebracht met de verdwijning van Germa. De technische recherche in Oudewater heeft die vuilstortplaats centimeter voor centimeter nagespeurd. Er werden wat haren gevonden, maar die bleken later afkomstig van een dier. Je moet er altijd rekening mee houden, dat die jongen toch gelijk heeft gehad. Maar wij hebben die zaak voorlopig op een zijspoor gezet."

Het zoeken naar de scholiere heeft zich afgelopen week voornamelijk geconcentreerd op de omgeving van de ouderlijke woning van Germa van den Boom. Vanuit de lucht zijn korenvelden bekeken en gefotografeerd, dichtbegroeide grienden door M.E.-personeel doorwoeld en de Bakkerskil, een afwateringskanaal langs De Kille, is afgedregd. Thuis, in de Dwarssteeg, bleef de telefoon stil. Géén teken van leven van de vermiste dochter.

De leider van de zoekactie, opper Maaskant, concludeert: „Dat is juist zo typisch. Stel dat Germa toch van huis is weggelopen, dan hoor je altijd iets na een paar dagen. Onze ervaring met wegopers is, dat er via het Jongeren Advies Centrum tenminste een telefoontje komt, dat het kind het goed maakt. Maar nogmaals, weglopen was niets voor Germa. Haar vriendinnen hebben die laatste zaterdagavond niets bijzonders aan haar kunnen merken. Er werd gelachen, gedanst, Germa was vrolijk."

Plannen

„Het meisje zat bovendien nog boordevol plannen voor de laatste weken van haar vakantie. Zij zou, net als vorig jaar, nog twee weken gaan werken in de bejaardenhulp. En daarna nog een weekje vakantie bij haar vriend, die schoonmaakwerk deed op een camping aan de kust. Dan weer naar school voor het laatste jaar atheneum."

Dat jaar begint volgende week. In de oude klas van die school in Gorinchem blijft voorlopig een plaatsje leeg...

■ De Dwarssteeg in buurtschap De Kille. Daar verdween Germa van den Boom vermoedelijk gekleed in een grijs-blauwe overall en half hoge gympschoenen.

Germa van den Boom

LENGTE: 1.78M
FORS POSTUUR
HALF LANG HAAR MET
GROF PERMANENT
KLEUR OGEN: BLAUW

Léon de Galan (panorama) denkt dat Dick Willard verantwoordelijk is voor de verdwijning van Germa van der Boom (29 juli 1984). Demmink was toen hoofd van de NL Politie.

een hotel. Jaren geleden ontmoette ik haar daar bij toeval. Ze schrok enorm toen ik over haar broer begon. Logisch misschien: ze was aan het werk en wellicht verzwijgt ze het voor alles en iedereen. Rond 1985 had Dick ook een zus (misschien dezelfde) in de buurt van Werkendam wonen. Daar kwam hij geregeld, ook ten tijde dat Germa van den Boom daar spoorloos verdween. Ik ben er voor mezelf van overtuigd dat hij daar de hand in heeft gehad. Tijdens het interview over de verdwijning van Michelle had hij het ineens over Germa. Plompverloren en op een manier waardoor je 'voelt': hij heeft haar ontvoerd/vermoord." Volgens Léon was Dick "letterlijk knettergek. Een levensgevaarlijke psychopaat. Wat de recherche me destijds vertelde: huiveringwekkend. Hij is zelf een keer ontvoerd door – ik meen Israëlische – drugshandelaren. Hij had zich toen bij een snelheid van 80 kilometer per uur uit de kidnap-auto laten vallen."

Germa van den Boom (19) verdween op 28 juli 1984 spoorloos. Het is een van de klassieke verdwijningsverhalen waar in de loop der jaren veel aandacht aan is besteed. Het meest recent in 2011, toen een coldcase-team een plastic zakje met vermoedelijk botresten ging onderzoeken, maar dat leverde uiteindelijk geen resultaat op. Erg logisch is het niet, dat Dick betrokken zou zijn geweest bij Germa. Het enige min of meer denkbare scenario is dat Dick haar op de avond van haar verdwijning in het uitgaansleven had ontmoet en haar wilde ronselen als prostituee en dat ze daar niet van gediend was.

Dick's broer Arie heeft nogal twijfels bij het *Panorama*-verhaal, hij herkent zijn ouders helemaal niet in de beschrijving. "Voor mij is dit het bewijs dat fake-nieuws toen ook al bestond."

Rapport verdwenen asielzoekers geheim

DEN HAAG (ANP) - Een rapport van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) over jonge Indiase asielzoekers moet vertrouwelijk blijven. Dat heeft minister Rita Verdonk (Vreemdelingenzaken) mede namens haar collega Piet Hein Donner (Justitie) gemeld aan de Tweede Kamer. De Kamer had gevraagd het rapport geheel of gedeeltelijk openbaar te maken.

Het rapport gaat over de verdwijning van 125 alleenstaande minderjarige asielzoekers (ama's) uit India sinds oktober 2004 uit asielzoekerscentra. De ministers weigeren het rapport openbaar te maken, omdat ze verwachten dat het integraal deel zal uitmaken van het strafdossier in deze zaak. In verband met de verdwijningen werden recent diverse verdachten aangehouden in een onderzoek naar mensensmokkel.

Ook zijn er volgens Verdonk en Donner onderzoeksbelangen in het geding. Als het rapport openbaar wordt, kan iedereen meer te weten komen over de manier waarop politie en justitie mensensmokkel en -handel bestrijden en het relatienetwerk dat ze daarbij onderhouden. Dat zou opsporingsonderzoeken kunnen schaden.

De verdachten in het huidige onderzoek zouden volgens Justitie lid zijn van een Nederlandse schakel in een internationaal netwerk dat Indiase jongens tegen betaling illegaal Europa binnenbracht. De jongens moesten geld verdienen voor hun familie in India. De betrokken ama's gingen zelf uit de opvangcentra weg om naar Frankrijk of Italië te worden gesmokkeld.

26 mei 2006, Joris Demmink is Secretaris Generaal van Justitie, hij heeft het mandaat van een minister. DE Tweede Kamer heeft geen idee wat JD allemaal doet, hij reist de hele wereld rond…. @TruthHistEvery1

Hoofd: . . .
Plv hfd: . . .
Sec: Mw. C. C. M. Koek
Senior adv: Mw. drs. P. A. M. Obenhuijsen-Meeuwisse
Adv: Mw. drs. J. J. Tulp; L. Chr. Coemaet; drs. J. van Galen; ing. W. F. Camerling; Mw. drs. B. Slot

Joris Demmink was
plaatsvervangend directeur directie Politie, ministerie van Justitie, van 1982 tot 1983
& directeur directie Politie, ministerie van Justitie, van 1983 tot 1988
Met de kennis van nu…roept dat vragen bij je op????? @TruthHitsEvery1

A.b Directie Politie

Hoofd: mr. J. Demmink
Plv hfd: mr. J. H. A. M. Peek
Sec: Mw. S. M. C. Chin

Stafafdeling Juridische Zaken
Hoofd: mr. H. P. Mayer
Plv hfd: mr. J. G. Bos
Sec: Mw. I. Kornijn

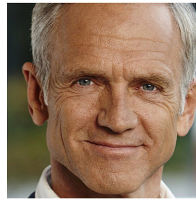
Onderafdeling Juridische Zaken

TAAK – Voorbereiden van de regeling van de nieuwe politieorganisatie;
– adviseren in rechtspositieregelingen van de politie;
– verzorgen van de beantwoording van Kamervragen;
– overige juridische aangelegenheden.

en de rangindeling van het personeel in politierangen
b. openbare orde, voor zover deze behoren tot de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie;
– vaststellen van soort en aantal van het technisch materieel van alle diensten en onderdelen van de Rijkspolitie; alsmede van de Gemeentelijke politiekorpsen voor zover dit behoort tot de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie;
– bevorderen van het tot stand komen van samenwerkingsvormen;
– voorbereiden van
a. het beleid ten aanzien van het functioneren van de politie;
b. beleidsbeslissingen inzake benoeming, schorsing, ontslag en plaatsing van officieren van het Korps Rijkspolitie, alsmede van Gemeentelijke politiekorpsen voor zover deze behoren tot de verantwoordelijkheid van de Minister van Justitie.
– zorgen voor de
a. ontwikkeling van nieuwe methoden, technieken en hulpmiddelen ter verhoging van de effectiviteit van de politie;
b. organisatie en de inzetbaarheid van de Reserve Rijkspolitie;
c. civiele verdediging bij de diensten ressorterende onder de Directie Politie;
– onderzoek naar verdere mogelijkheden van integratie van personeel in burgerrang bij het Korps Rijkspolitie;
– voorbereiden op organisatorisch en technisch terrein van bijstandsverleningen door en aan het Korps Rijkspolitie.

Dossiers vermiste personen opgeruimd

GEPUBLICEERD OP VRIJDAG 12 MEI 2017 09:26

De publieke omroep AVRO-TROS heeft de gegevens van meer dan 10.000 vermiste personen deels vernietigd en deels weg gegeven aan de politie. De data werden door tientallen journalisten gedurende 19 jaar verzameld, gefinancierd met belastinggeld. Een enorm aantal dossiers is door de papiervernietiger gehaald en de overige gegevens worden voor SBS6 gebruikt.

De grootste databank van vermiste personen in ons land bestaat niet meer. Hij is in stukken uiteengevallen en ten dele vernietigd. Het gaat om de gegevens van het tv-programma Vermist, dat bestond van 1996 tot 2015 en werd gepresenteerd door Jaap Jongbloed. Het werd al die jaren uitgezonden door de TROS op NPO1.

Achterblijvers

In de negentien jaar dat 'Vermist' werd uitgezonden, hebben meer dan 33.000 achterblijvers hulp gezocht bij het programma. Het programma werd gemaakt door een wisselende groep journalisten, die een indrukwekkende hoeveelheid gegevens en beeldmateriaal verzamelde van 10.578 vermiste personen en 11.443 personen die uit het oog waren verloren. In de begintijd werden veel dossiers op papier bijgehouden en werden ruim 100 archiefkasten ermee gevuld.

Databank

Op de website van het programma waren de gegevens van de 10.578 vermisten voor iedereen te raadplegen. De databank van de programmamakers was de beste van Nederland en zelfs beter dan die van de politie. De politie hield vermisten op diverse regionale lijsten bij, maar er bestond tot 2015 geen landelijk dekkend systeem.

KPN NL 11:44
opstelten demmink niks

www.ad.nl › binnenland › aangifte-t...

Aangifte tegen minister Opstelten in zaak-Demmink | Binnenland | AD.nl

13 sep. 2014 — In een reactie verwijst Opstelten naar antwoorden die minister-president Mark Rutte eerder deed over de uitspraak 'het was niks, ...

nos.nl › ...

Zaak-Demmink "is niks, wordt niks" | NOS

15 apr. 2014 — "Ik ben overtuigd van de onschuld van Demmink. Het was niks, is niks en wordt niks". Dat zei minister Opstelten van ...

www.demminkdoofpot.nl › module

Het is niks, het was niks en het wordt ook nooit wat - De Demmink Doofpot

16 apr. 2014 — "Het is niks, het was niks en het wordt ook nooit wat." Minister Opstelten weet het...

U had dus nog tijd genoeg om actief te zijn op Minerva?

'Ik was inderdaad een actief lid. Ik heb in verschillende Minerva-huizen gewoond waaronder het Wallon en Bree 14. Aan het einde van mijn studieloopbaan woonde ik in Rapenburg 4. Daar gingen mensen met een bepaald Minerva-verleden naar toe om af te studeren.

'Ik ben lid van de commissie voor de sociëteit geweest. Ik was verantwoordelijk voor - schrik niet - het meubilair en de breuk. Als er wat gebroken werd, moest ik zorgen dat er werd betaald. En als er iets in elkaar lag, dan moest het opgeknapt worden. Dus ik had goed contact met de meubelmaker. Dat is ook het eerste wat de president onder wie ik heb gediend, vraagt als ik hem weer eens terugzie, of ik de oude meubelmaker nog heb gesproken.

'In die tijd lieten de leden van de commissie allemaal een snor staan. Maar dat wilde bij mij niet zo lukken. Het leek wel alsof ik kippenstront op mijn lip had. Met wat bijverven kon ik er net mee weg komen.'

Nog steeds contact met uw clubgenoten?

'Zeker. In die tijd smeed je een ijzeren ring van vrienden voor de rest van je leven. Wat er ook gebeurt, dat gaat nooit meer over. Ik ga er nog wel eens mee op vakantie. Soms zie je elkaar een hele tijd niet en bij het weerzien ga je gewoon verder waar je gebleven was. Wat de ander ook gedaan heeft, tussen ons zijn geen rangen of standen.

'Als ik de studenten in Utrecht moest verwelkomen of nu in Rotterdam raad ik ze altijd aan om lid te worden, maakt niet uit van welke vereniging. Het is goed voor je studie en voor je algemene vorming. Het gebeurt zo vaak dat ik iemand ontmoet die ik nog ken uit de verenging. Kijk, het Leids netwerk bestaat gewoon. Dat valt niet te ontkennen, er is ook niks mis mee.

'Ik ga nog jaarlijks naar de reünie in Leiden. Dat is een heilige datum, er moet wel heel veel gebeuren voor ik daar niet naar toe ga.'

Hoe was de ontgroening?

'In mijn ontgroeningstijd ging om 12 uur de bel. Dat was mede omdat het jaar daarvoor in Amsterdam en Utrecht het een en ander uit de hand was gelopen. Iemand had een flinke klap gekregen. Een golfballetje tegen een schedel, zoiets. Daar werd strak tegen opgetreden.

• I. W. OPSTELTEN.

Stichting Reünistenfonds van het Leidse Studenten Corps en de Sociëteit Minerva

Mr. H.Ph. de Kanter, Beschermheer

Raad van het Reünistenfonds:
Mr. K.H. Gaarlandt, Voorzitter
Mr. I. Opstelten, Ondervoorzitter
Mr. J. Demmink, Secretaris

Commissie van Beheer en Uitvoering:
Mr. I. Opstelten, Voorzitter
Mr. J. Demmink, Secr.-penningmeester
Mr. N.J. van der Lee
Mr. F.O. Vogelenzang
Mr. G.G. Key
Mr. F.C.J. Ketelaer

Adviserende leden:
D.P. de Roos
D.J. Cohen Tervaert
R.C.G. Crommelin
A.C. Loeb

Commissie tot vrijstelling van financiële lasten:
Prof. mr. R. Feenstra
Mr. R. van Duinen
Jhr. dr. J.N. vander Does

Horeca

M. Letterman, Directeur
Piet, Bediende
Leonard, Bediende
Hendrik, Bediende
Cor, Bediende
Jan, Bediende

Keuken

W. Develing, Chef-kok
Mevr. S. Kloos
Ad
Ger
John
Maarten

C. van der Meet
Mevr. J.A.W.A. Obère-van Seggelen
Mevr. H. Lourens-van Doorn

Wies, Controleur

Van Duuren, 1e inspiciënt

W.E.A. vom Hofe, Pedel

1975. Joris Demmink is topambtenaar bij defensie, hij zit samen met Opstelten in het reünistenfonds van Minerva. Joris en Ivo moeten oud-Minervanen redden die in netelige posities belanden. Kinderrechter/Minervaan Theo Rueb kon toentertijd ongestoord jongens verkrachten en afranselen. Niemand deed iets. Het was de tijd van Den Uyl & van Agt…

Joris Demmink

Het Vrije Volk, 20 november 1985. Minister v Justitie Korthals Altes wilde seks met kinderen legaliseren. Zijn vrind Joris Demmink was op dat moment Hoofddirecteur van de NL Politie. De tweejarige Michelle Willard verdween spoorloos, haar vader was de gevreesde kinderpooier Dick Willard (alias de zoon van de duivel) Schrijfster Yvonne Keuls zag Demmink & pooier Willard samen! @TruthHitsEvery1

Korthals Altes haalt bakzeil met kinderseks

(Van onze parlementsredactie)

DEN HAAG — Seks met kinderen tussen de 12 en 16 jaar blijft onder alle omstandigheden strafbaar. Minister Korthals Altes van Justitie zal de zedelijkheidswetgeving op dit punt niet versoepelen, zoals hij eerder wel van plan was te doen.

De zaak ligt daarvoor te gevoelig. De minister wilde het seksueel contact voortaan vrij laten als het tot stand komt met de volledige medewerking van het kind zelf. Het zou al strafbaar gebleven zijn, als er sprake was van het geven van

sen ook wel zonder wetboek van Strafrecht hun grenzen zouden kunnen bepalen", aldus verklaarde de minister dinsdagavond wat verongelijkt in de tv-rubriek Den Haag Vandaag. „Dat is dus niet het geval. Dan geef ik ze met het strafrecht maar een steuntje in de rug".

Op andere terreinen zal de zedelijkheidswetgeving wel worden aangepast. Korthals Altes noemt dat terecht, omdat de maatschappelijke werkelijkheid van dit moment daar voldoende aanleiding toe geeft. Maar waar het de kinderseks aangaat, botste hij op veel kritiek. Niet alleen van CDA-kant.

Nieuw schandaal in Italiaanse gezondheidswereld

'Adoptiekinderen op de snijtafel'

De Stem, 23 september 1994

Van onze correspondent
Aart Heering

Rome – Buitenlandse adoptiekinderen die op de snijtafel worden ontleed. Diefstal van pasgeboren kinderen voor de handel in organen.

Particuliere klinieken waar artsen zonder scrupules illegale transplantaties verrichten.

Dat alles is in Italië meer geworden dan alleen een grotestadslegende, sinds de Italiaanse minister voor het gezin Antonio Guidi officieel het vermoeden heeft uitgesproken dat dergelijke praktijken in zijn land voorkomen.

Guidi sprak tijdens een vergadering van de parlementaire commissie voor sociale zaken, waar het communistische kamerlid Tiziana Valpiana de kwestie aan de orde stelde.

Valpiana verwees daarbij naar het besluit van de Braziliaanse regering om de adoptieprocedure van vijftig kinderen door buitenlandse echtparen stop te zetten.

Volgens de Brazilianen wordt bij adoptieverzoeken steeds vaker niet om pasgeboren kinderen gevraagd, maar om gehandicapte kinderen van acht tot twaalf jaar. En dat doet het vermoeden rijzen dat zij wel eens voor orgaantransplantaties bestemd zouden kunnen zijn.

„Ik ken het probleem en sluit niet uit dat het inderdaad voorkomt," luidde het antwoord van de minister, die zelf de mogelijkheid opperde dat soms 'legaal geadopteerde kinderen in Italië niet bij het adoptiegezin terechtkomen, maar langs andere wegen verdwijnen.'

De parlementaire commissie heeft besloten om een onderzoek in te stellen naar eventuele onregelmatigheden bij adopties. Volgens Guidi moet dat ook uitgebreid worden tot particuliere klinieken, waar diefstal van kinderen door de minister niet wordt uitgesloten.

Guidi's veronderstellingen hebben een vloed van reacties opgeroepen.

Zijn collega van volksgezondheid Raffaele Costa, sluit categorisch uit dat er illegale transplantaties plaatsvinden in Italië.

Ook de kinderrechters, die de adoptieverzoeken moeten goedkeuren, zijn verbijsterd en hebben Guidi gevraagd om met bewijzen te komen.

De minister antwoordt daarop, dat dat niet zijn taak is: „De rechterlijke macht moet dat uitzoeken."

De ministeriële opmerkingen zijn tekenend voor de praatlust van Italië's nieuwe bestuurders, die in de vier maanden dat de regering-Berlusconi bestaat al tot een vloed van min of meer ernstig te nemen opzienbarende uitlatingen heeft geleid.

Ook in dit geval is het de vraag of de minister er goed aan heeft gedaan om zijn vermoedens openbaar te maken.

Als Guidi gelijk heeft, dan zijn eventuele orgaanhandelaren nu op hun hoede.

En als hij niet gelijk heeft, dan kan hij op zijn minst van ongemotiveerd alarmisme worden beschuldigd.

Desondanks is de positie van Guidi is niet in het geding. Tenslotte is ook Guidi, een gedeeltelijk verlamde psychiater die dit jaar tot kamerlid voor Berlusconi's partij Forza Italia werd gekozen, een populaire figuur op de tv-zenders van de premier.

Live kindermisbruik blijkt een Nederlandse specialiteit

Nederlands Dagblad 26-02-2015 (p.10,11)

Nederland is veruit Europees koploper in internetdiensten waar gebruikers kunnen kijken naar seksueel misbruik van kinderen. Niet op filmpjes – maar live. Via internet aanwijzingen geven hoe een kind moet worden misbruikt en dan live toekijken hoe het gebeurt – het is inmiddels een 'wrede werkelijkheid' geworden, meldt Europol. Het succes van de strijd tegen kinderporno op internet lijkt een nieuwe, monsterlijke versie ervan te hebben geschapen. Daders willen niet meer gepakt worden met afbeeldingen van kinderporno op hun computer. Hetzelfde internet biedt verstokte gebruikers nieuwe mogelijkheden, die hen nog dichter bij het misbruik zelf brengen. Hoe dat gebeurt, zoals in de rapporten van Europol en andere opsporingsdiensten valt te lezen, is al walgelijk genoeg. Maar in het Europolrapport valt nog iets op: Nederland is de absolute koploper in Europa in het aanbieden van dit soort 'diensten'. Zo identificeerde in 2013 Inhope, een van de organisaties die aan het rapport deelnamen, 5236 websites die verdacht werden van het tegen betaling aanbieden van materiaal met kindermisbruik. Wereldwijde koploper was Amerika, maar Nederland was nummer twee, met 942 sites. Duitsland, met bijna vijf keer zoveel inwoners als Nederland, had er 81, Frankrijk 27. Het is niet iets waarover de overheid de schouders kan ophalen. Want het 'nieuwe' kindermisbruik via internet gaat verder dan 'plaatjes kijken'. Via internetdiensten die anonimiteit garanderen, zijn gebruikers actief betrokken bij het misbruik, door bepaalde handelingen te vragen. Ze kunnen dat doen omdat het misbruik vaak aan de andere kant van de wereld plaatsvindt, met de Filipijnen als veelgenoemd land. Juridisch bewijs is bijna niet te vinden, want na de sessie is alles van de computer verdwenen. Er worden 'tijdens het misdrijf' doelbewust geen video's verstuurd en geen foto's opgeslagen. Wat het nóg schrijnender maakt, is dat het meedoen aan zo'n live-misbruiksessie zó goedkoop is, dat de deelnemers zich kunnen veroorloven dit regelmatig te doen. Het kind zelf is niets waard voor daders én toeschouwers. Dit soort misbruik ontwikkelt zich sneller dan de wetgeving, ook in ons land. Is het opdracht geven aan een kindverkrachter in de Filipijnen hetzelfde als het kijken naar beelden van een eerder misbruik, of erger? En hoe kan het dat – ondanks de nieuwe maatregelen die minister Ivo Opstelten al enige tijd geleden heeft aangekondigd – Nederland zo'n abjecte koppositie inneemt? De bestrijding is uiterst lastig, weten alle diensten en onderzoeksinstituten die zich hiermee bezighouden. Begin januari was in deze krant nog te lezen hoe verborgen Darknet-websites voor kindermisbruik het grootste deel van het internetverkeer opslokten in bijvoorbeeld het Tor-netwerk. Diensten die bedoeld waren om burgers te beschermen tegen dictatoriale overheden, blijken te worden ingezet om kinderen duizenden kilometers verderop te misbruiken. 'Gebruikers van deze gesloten netwerken geven elkaar tips over zaken als "hoe de kindliefde te bedrijven", of een Informatieveiligheids- en anti-opsporingsgids, met gedetailleerde technische instructies', schrijven de rapporteurs met afschuw.

kolossale schaal De 'kijkers' chanteren in eigen land jongeren via sociale media, door hen eerst op doortrapte manieren te verleiden compromitterende foto's van zichzelf te versturen en hen daarna te dwingen tot betalen of tot verdergaande seksuele verrichtingen. 'De schaal van deze (...) seksuele afpersingsnetwerken is inmiddels kolossaal', waarschuwt het rapport; ze zijn ook door georganiseerde misdaadgroepen overgenomen en er wordt 'op industriële schaal vanuit op callcenters lijkende kantoren geopereerd'. Er is vanwege al deze ontwikkelingen een nieuwe discussie nodig over de rol van dergelijke netwerken en de bevoegdheden van politie en andere opsporingsinstanties om deze misdaden op te sporen en aan te pakken. En omdat Nederland in Europa zo eenzaam aan de top staat van 'misbruikaanbieders', horen die discussie en die aanpak hier te beginnen.

Jan van Benthem • buitenlandcommentator nd.nl/opinie

woensdag 20 april 2016 — 11 — AD

NL

Jongensbordeelhouder sprak eerder al met veiligheidsdiensten

'Mijn hele klantenbestand hebben ze doorgenomen'

@TruthHitsEvery1

AMSTERDAM | In de getuigenverhoren over jongensprostitutie weigerde voormalig bordeelhouder Karel Maasdam gisteren een verklaring af te leggen. Na afloop deed hij alsnog voor het eerst een boekje open, onder meer over zijn gesprekken met de Binnenlandse Veiligheidsdienst en Amerikaanse inlichtingendiensten.

KOEN VOSKUIL

'Overheid was nalatig'

Roger Stone @RogerJStoneJr — Follow

Gen Flynn has a list of high level pedophiles the release of which will decimate the Deep State dons #Netherlands

6:24 AM - 5 Aug 2017

DS

INTERVIEW YVONNE KEULS STELDE SEKSUEEL MISBRUIK VAN KINDEREN AAN DE KAAK EN

'Dertig jaar lang ben ik vreselijk verguisd'

Yvonne Keuls, de 88-jarige grande dame van de Nederlandse letteren, treedt nog altijd op, ook in tijden van corona. Keuls blijft geliefd bij het grote publiek, maar door 'officieel Nederland' voelt de schrijfster zich al decennia genegeerd. Na onthullingen over kindermisbruik door hooggeplaatste personen viel zij in ongenade. „Ineens stopten alle recensies en loftuitingen."

door **Wierd Duk**

Ze ontvangt in de open keuken van het statige Haagse herenhuis, waar de sfeer van het oude Indië hangt, aan de lange gezinstafel, die haar Indische moeder naliet. „Ik heb de oorlog meegemaakt met een Joodse vader en een moeder die alleen maar klaagde", zegt Yvonne Keuls, terwijl ze koffie zet. (Doet Indisch accent na): „'Ik heb het zo koud'. Ik heb mijn moeder nooit iets zien doen, behalve koken, de hele week. Dan was het zondagmiddag, was de hele tafel gedekt en stroomde het binnen. Een feest om te zien: al die tantes van mij, met hun hoeden op. Dat kakelde wat af. Ze hadden de vreselijkste dingen meegemaakt. Ze hadden allemaal mannen, planters, die door de Japanners waren onthoofd."

Onthoofd?

„Daar konden ze zo smakelijk over vertellen. Het klinkt idioot, maar dát is overleven. 'Oh, weet je nog, toen zag ik het hoofd van Joop in de kali (rivier, red.) drijven'. En dan zaten ze allemaal te gieren van het lachen. Maar even later huilden ze er om."

Een typisch oorlogskind, zo noemt Yvonne Keuls (88), schrijfster van vele tientallen romans, hoorspelen en toneelstukken zich. Evenals haar man Rob, die behalve de Japanse ook de Indonesische strafkampen overleefde. Een verschrikking: „Hij en zijn tweelingbroer waren tussendoor welgeteld één week in vrijheid. De Indonesische kampen waren het ergst." Rob Keuls' broer emigreerde later naar de Verenigde Staten en kwam als legerarts terecht in Vietnam. „Daar heeft hij zich door het hoofd geschoten. Hij beleefde die hele oorlog opnieuw."

Misschien dat zij, gepokt en gemazeld door de geschiedenis, daarom zo kritisch werd op de macht en het opnam voor de verschoppelingen in de samenleving: prostitués, zwerfkinderen, daklozen. De levens lieten haar nooit los; ook nu nog, op hoge leeftijd, zet Yvonne Keuls zich in voor sociaal zwakkeren, met bewonderenswaardige vasthoudendheid en benijdenswaardige energie.

Uw sociale engagement kwam met een prijs: nadat u in 1985 publiceerde over een Haagse kinderrechter, die minderjarige jongens zou hebben misbruikt, werd u door 'officieel Nederland' buitengesloten.

„Al bij mijn moeder thuis was het zoete inval, iedereen kon er blijven slapen. En ik heb ook altijd pleegkinderen gehad. Samen met anderen had ik een opvanghuis opgezet voor, vaak drugsverslaafde, zwerfkinderen. Iemand die een goede vriend van mij werd, mr. R., was dé kinderrechter van Den Haag. Een enorm aardige, invoelende man. Hem hebben we er ook bij betrokken. Hij regelde van alles voor ons, ook financieel. Later bleek dat R. zijn jongste zoon vanaf diens vijfde seksueel misbruikte en hij vergreep zich ook aan die zwerfkinderen. In ruil voor seksuele diensten, vaak in een motel in Rijswijk, kregen zij geld voor drugs en dure kleren, bescherming, diners in chique restaurants. Een heel aantal jongens vertelde mij daar openlijk over. Zij lieten me trots het geld zien dat zij met die prostitutie verdienden."

'Vergeet niet, ik was geliefd'

U ging op onderzoek uit en vond meer jongens die zeiden te zijn misbruikt door R. Bovendien trof u connecties aan naar andere hooggeplaatste personen.

„Ja, de spin in het web was de bekende Haagse pooier van minderjarige jongens Dick Willard, die in 1991 is vermoord. Ik heb Willard zelf gezien bij ons opvanghuis en hem weggestuurd. Daar wachtte hij in zijn auto op de jongens. Ik heb ook gezien hoe Willard uren sprak in een café met de toenmalige hoogste ambtenaar van Justitie en samen met die man in een auto stapte. Met één van de misbruikte jongens heb ik aangifte gedaan tegen R. Maar die aangifte is geseponeerd, letterlijk omdat 'het maatschappelijk belang ernstig geschaad zou worden wanneer de affaire in de openbaarheid zou komen'. Er werd bovendien niet tot vervolging overgegaan, omdat R. zich vrijwillig onder psychiatrische behandeling stelde en zijn ontslag aanbood."

Het was een tijd waarin pedofilie door velen, ook in de politiek, werd goedgepraat.

„Klopt. Ik werd geïnterviewd voor het weekblad Vrij Nederland over mijn boek *Annie Berber en het verdriet van een tedere crimineel*, waarin ik dat pedoseksuele netwerk blootleg; journalist Rudie Kagie kreeg de hele redactie over zich heen. Hij had de emancipatie van pedofielen twintig jaar teruggeworpen in de tijd, vonden zij. Seks tussen volwassenen en kinderen begon men toen normaal te vinden. Ik zat in een tv-programma, *Het Capitool*, met drie heren, niet de minsten, die alle drie seks met minderjarigen voorstonden. 'Mevrouw, wat denkt u wel, dat u in uw eentje de koers kunt verleggen?', zei een van hen. Zo dacht men destijds in die kringen. Ik werd gezien als puriteins en conservatief."

En toen werd het stil rond u.

„Ineens viel alles weg: de recensies, de loftuitingen. Vergeet niet, ik was geliefd, mijn boeken hadden hoge oplages, ze werden alom vertaald en ik werd de hemel in geprezen voor mijn tv-werk. Ik had tv-bewerkingen gemaakt van romans van Couperus en Vestdijk; vooral *De kleine zielen* van Couperus was een enorm succes. Ik was dit, ik was dat, mooier kón het niet. En toen kwam dit. Over deze zaak kwam ik in de landelijke kranten niet aan het woord. Wel mocht de een na de andere woordvoerder van Justitie in lange interviews vertellen dat ik karaktermoord had gepleegd op R. Ik werd door het slijk gehaald zonder om wederhoor te worden gevraagd, hoezeer ik daar ook op aandrong. Daarna ben ik in de grote, landelijke kranten nooit meer gerecenseerd. Ik bestond niet meer."

'Ineens viel alles weg'

U werd lastiggevallen en geïntimideerd.

„Bij een signeersessie in de Bijenkorf werd ik in mijn gezicht gespuugd. Mannen spraken mij aan op straat: 'U bent toch mevrouw Keuls? Zullen wij een stukje met u oplopen?' Er werd bij ons een steen door de ruit gegooid. Maandenlang durfde ik mijn huis niet uit."

U kreeg steun van één Haagse rechter, Jan van Lelyveld, de man van uw goede vriendin Hella Haasse. Hij diende wegens de misbruikzaak en de officiële reacties op uw boek zelfs zijn ontslag in.

„Jan was zo moedig en ik zou zo graag zien dat hij eerherstel zou krijgen. Ik schreef in 2018 een boek over mijn langjarige vriendschap met Hella, die destijds weigerde om het eerste exemplaar van *Annie Berber* aan te bieden, omdat zij zich niet achter de inhoud van het boek wilde scharen." Ze laat foto's zien: „Kijk, hier is ze, vlak voor haar dood. Ondanks alles wat er is gebeurd, hebben we uiteindelijk weer toenadering gezocht. Ik had het Hella niet moeten vragen, begreep ik tijdens het schrijven aan het boek over ons werk en onze vriendschap. Zij zat anders in elkaar dan Jan en ik."

U ontmaskerde andere pedoseksuelen. Een van hen, de Nijmeegse kinderrechter mr. Van der V., werd op basis van aanklachten door elf minderjarige jongens wél (voorwaardelijk) veroordeeld, door een Groninger rechtbank.

„Ja, die elf aanklachten konden niet worden genegeerd. Maar Van der V. is wel kunnen uitwijken naar Portugal. En alle andere aangiftes die we hebben gedaan zijn geseponeerd. Meestal meteen de volgende dag al, soms twee dagen later. Daar hoorden we dan tot mijn verbazing niets meer van."

Ondanks alle tegenwerking bent u al die jaren door blijven werken, en het publiek vergat u niet. U won dit jaar nog een prijs van de Universiteit Leiden met 'Het verrotte leven van Floortje Bloem', uit nota bene 1982. En ook in coronatijden staat u nog op het toneel. Bovendien vraagt u opnieuw aandacht voor kindermisbruik. Waarom?

„Het klimaat is veranderd. Er is geen tolerantie meer voor pedoseksueel misbruik. Ik ben dertig jaar vreselijk verguisd, maar in 2015 wilde de Volkskrant mij spreken. Over deze kwestie. En ik laat niet los, ik ben altijd doorgegaan met het signaleren van deze misstanden en het aantal slachtoffers om mij heen is alleen maar gegroeid. Je ziet dat het net rond die pedocriminele netwerken zich nu langzaam sluit. Er is media-aandacht en op 6 oktober debatteert de Tweede Kamer over seksueel misbruik. Steeds meer mensen willen dat de waarheid boven tafel komt en spreken zich uit. Hopelijk gaat dit soort zaken eindelijk onderzocht worden, want hoewel het klimaat is veranderd zijn we wat vervolging betreft nog altijd niet veel verder."

Dan is het tijd voor vrolijker zaken. Yvonne Keuls haalt een boekje uit de kast. Het zijn zeven 'straatverhalen' over personen die de schrijfster, zwervend door Den Haag ontmoette. Liedjesmaker Max Douw (37) componeerde er de muziek bij. 'Ik heb je lief' is de titel. Zo stonden ze samen op het podium. „Kijk eens naar de foto, hoe stralend jong Max is. Heerlijk dat ik dit nog altijd mag doen."

Yvonne Keuls: „Maandenlang durfde ik mijn huis niet uit." FOTO HOLLANDSE HOOGTE

'IK WERD ALS PURITEINS EN CONSERVATIEF GEZIEN'

IN NEDERLAND

WIERD DUK W.DUK@TELEGRAAF.NL

Vicky Bergman (r.) en hulpverlener Stefanie Terpstra van Vereniging Caleidoscoop: „Slachtoffers worden eindelijk gehoord." FOTO RIAS IMMINK

'Een verborgen wereld'

De Tweede Kamer wil een onafhankelijk onderzoek naar aard en omvang van ritueel sadistisch misbruik. Vrouwen, die zeggen slachtoffer te zijn geweest van deze praktijken, voelden zich tot nu toe in de steek gelaten. Het parlement wil hen een stem geven: „Hun ervaringen moeten worden gehoord."

Vrouwen die zeggen slachtoffer te zijn van ritueel sadistisch misbruik, vertellen vaak gruwelijke verhalen. Volgens Mara (41) is zij vanaf de babyleeftijd door haar moeder 'opgeleid als seksslaaf' en voor geld verhandeld binnen pedoseksuele netwerken. „Vanaf heel jonge leeftijd ben ik door groepen volwassenen misbruikt, vaak met buitensporig geweld. Mijn moeder had zelfs een portfolio met foto's van mij met info over wat klanten met mij konden doen."

Tess verblijft om veiligheidsredenen in een *safehouse* omdat ze, naar eigen zeggen, nog altijd bang is voor haar vader: „Mijn vader nam mij als kind mee het bos in en naar andere plekken waar mensen op ons wachtten en waar het misbruik plaatsvond." Die sessies gingen gepaard met bizar aandoende rituelen, zegt ze. „We werden ooit gefilmd met een groepje kinderen, naakt op een podium, waar we op handen en voeten moesten rondkruipen."

Vicky Bergman (51) vertelt jarenlang door de leider van een religieuze sekte als seksslaaf te zijn gebruikt. „Hij zei dat hij bij mij de duivel uitdreef als hij me verkrachtte. Soms liet hij een kind van nog geen jaar toekijken."

Het zijn dergelijke berichten over 'seksueel misbruik met macabere, rituele kenmerken', waar een onafhankelijk onderzoek naar moet worden ingesteld, vindt de Tweede Kamer. Alle fracties steunden deze week een motie hieromtrent van de linkse oppositie. Eerder zei justitieminister Grapperhaus (CDA) onderzoek niet nodig te achten 'omdat er in de afgelopen zeven jaar maar drie aangiftes zijn voorgelegd die aspecten van ritueel misbruik bevatten'.

Morbide

Daar wringt 'm, volgens critici, de schoen. Die aangiftes werden voorgelegd aan de Landelijke Expertisegroep Bijzondere Zedenzaken (LEBZ). Die groep ligt onder vuur omdat de deskundigen die er deel van uitmaken helemaal niet zouden geloven dat 'ritueel misbruik' bestaat. Herinneringen als die van Mara, Tess en Vicky zouden grotendeels zijn gebaseerd op morbide fantasieën.

„(Oud-)leden van de LEBZ zeggen openlijk dat verhalen over ritueel misbruik in hun ogen zijn verzonnen", zegt psychologe Aline Terpstra (50), die met zeven collega's een brandbrief stuurde aan de Kamer. „Een van hen noemt ritueel misbruik 'een mediahype uit de jaren negentig'. Een ander noemt slachtoffers 'rare knakkers'. Is het dan vreemd dat slachtoffers geen aangifte meer durven doen? Zij weten dat ze van de LEBZ niets hoeven te verwachten."

De LEBZ werd in 1999 als adviesorgaan opgericht om in politieonderzoeken verzamelde feiten nader te controleren. In geruchtmakende zedenzaken, waaronder de Bolderkar-affaire en de Eper incestzaak, waren eerder onschuldige burgers onterecht beschuldigd en beschadigd geraakt. Om dergelijke uitglijders te voorkomen zouden in het vervolg deskundigen van de LEBZ – klinisch psychologen, ervaren zedenrechercheurs – hun licht op opsporingsonderzoeken laten schijnen.

> *'Het gaat ook om recent misbruik'*

Nu, eenentwintig jaar later, stellen psychologe Terpstra en haar collega's dat de Expertisegroep onderzoeken naar gevallen van ritueel misbruik niet serieus zou nemen: „Het is zeer alarmerend dat in al die jaren geen enkele aangifte leidde tot een strafzaak." Politiewoordvoerder Robbert Salome, die spreekt namens de LEBZ, verwerpt die kritiek. „Elke aangifte, hoe bizar ook, wordt door ons zorgvuldig onderzocht want wij weten ook wel dat de meest weerzinwekkende praktijken voorkomen. Maar als mensen aangifte doen van dit soort gruwelen, kijken wij naar het bewijs. Dat ontbreekt in de meeste gevallen."

In dit conflict botsen twee opvattingen op elkaar. Aan de ene kant staan therapeuten, die werken met zogeheten 'hervonden herinneringen' van patiënten met een dissociatieve identiteitsstoornis (DIS). Sommige van deze zwaar getraumatiseerde patiënten, zoals Tess, zeggen zich pas op latere leeftijd te herinneren dat zij in hun kindertijd zijn misbruikt.

Een andere school in de psychologie, die is vertegenwoordigd in de LEBZ, gaat ervan uit dat mensen emotioneel heftige gebeurtenissen als seksueel misbruik *niet* vergeten maar zich die ervaringen integendeel levendig voor de geest kunnen halen. Het bestaan van 'verborgen' herinneringen wijzen aanhangers van de hand. „Het gaat echter niet alleen om herinneringen uit het verleden, maar ook om recent misbruik", zegt Aline Terpstra.

Het probleem is: bewijs die misbruikverhalen maar eens, of toon anderzijds maar eens aan dat ze niet waar zijn. Mara zocht in haar ouderlijk huis naar foto's en video-opnames van het misbruik, maar tevergeefs. „Er was niks." Toen haar moeder overleed en zij naar eigen zeggen 'kon ontsnappen uit de Verborgen Wereld', zoals zij de wereld van het ritueel misbruik noemt, 'viel ook het bewijs van een dader weg'.

Door nu een onafhankelijk onderzoek te vorderen, waarin 'nadrukkelijk ook de getuigenissen en ervaringen van overlevers en hun therapeuten worden betrokken', wil de Kamer duidelijkheid krijgen in dit dossier. De LEBZ stemt met het voorstel in. „Uitstekend dat er een wetenschappelijk onderzoek komt", reageert Robbert Salome. „Beoordelen of ritueel misbruik bestaat is immers niet wat de LEBZ doet."

Aanwijzingen dat ritueel misbruik voorkomt en mogelijk op grotere schaal dan wordt aangenomen, ontving het VPRO-onderzoeksprogramma *Argos*. Naar aanleiding van een uitzending over één slachtoffer kreeg de redactie 140 reacties van vrouwen, die beweren eveneens slachtoffer te zijn. Journaliste Sanne Terlingen onderzocht de verhalen en schrok van de overlappingen. „Namen van misbruiklocaties en daders komen overeen, zonder dat de vrouwen elkaar kennen."

Schokkend

Voor therapeute Terpstra staat vast dat de verhalen van een cliënte, die zij behandelt en die nog altijd verstrikt zegt te zijn in het web van 'de cult', berusten op waarheid. In haar Amsterdamse praktijk laat Terpstra aan haar gerichte, anonieme dreigmails zien 'afkomstig uit het netwerk': het zijn in archaïsche taal opgestelde, half rijmende tekstjes, waarin ook Terpstra's gezin ernstig wordt bedreigd.

Schokkend zijn de meegestuurde, expliciete foto's, waarop seksueel getinte mishandelingen zijn te zien.

Dat vrouwen als haar cliënte de politie en de LEBZ mijden, vindt Terpstra 'opvallend' „Waarom nemen zij wel contact op met *Argos*?"

Volgens politiewoordvoerder Robbert Salome moeten 'mogelijke slachtoffers zich vooral wél bij de politie blijven melden'. „Alleen dan kunnen wij hun verhalen onderzoeken."

2013. Alexander Rueb en Siebe Riedstra zijn vrienden van elkaar. kinderrechter Theo Rueb (papa van Alexander) was in de jaren 70 vice-president van de Haagse rechtbank. Theo bleek een serie-aanrander/jongensverkrachter te zijn. Theo Rueb introduceerde Joris Demmink aan schrijfster Yvonne Keuls. Siebe Riedstra is sinds 2015 secretaris-generaal van Justitie, hij zit vuistdiep in de Demmink-doofpot.

Alexander Rueb

Tijdlijn | Info | Vriendenn

KEN JE ALEXANDER?

Om te zien wat hij met zijn vrienden deelt, stuur je hem een vriend

Vrienden

Alle vrienden | Onlangs toegevoegd | Werk | Volgend

Resultaten voor: riedstra

Siebe Riedstra
Ministerie van Justitie en Veiligheid

Toevoegen

Haagse kinderrechter onderhield pedofiele banden met verdachten

Van onze Haagse redactie

Telegraaf 5 september 1985

DEN HAAG, donderdag

De Haagse rechtbank heeft toegegeven dat een in 1982 uitgetreden kinderrechter pedofiele contacten heeft onderhouden met in ieder geval één jonge crimineel over wie hij vonnis moest wijzen.

Deze schokkende affaire kwam aan het licht door het verschijnen van het door Yvonne Keuls geschreven boek Annie Berber en het verdriet van de tedere crimineel. In deze „op waarheid gebaseerde" roman beschrijft zij een Haagse kinderrechter, die regelmatig jonge verdachten thuis liet komen voor tederheid en soms ook sexuele handelingen. Zijn vrouw wist ervan, zij schonk intussen thee, aldus het boek.

Persofficier van justitie in Den Haag, mr. J. de Wit: „De belangrijkste feiten kloppen. Wij vinden het desondanks droevig dat deze zaak naar buiten is gekomen. Een en ander is tenslotte uiteindelijk geseponeerd." Onduidelijk is in hoeverre de pedofiele geaardheid van de kinderrechter zijn vonnissen heeft beïnvloed.

Voorkomen van dit soort uitspattingen van de rechterlijke macht is volgens mr. De Wit onmogelijk: „Je mag bij een sollicitatie niet naar iemands sexuele geaardheid vragen."

1985. Theo Rueb was de pedofiele kinderrechter die in 1982 eervol ontslag kreeg en nooit werd vervolgd. Volgens de rijksrecherche zou er maatschappelijke onrust ontstaan als er ruchtbaarheid aan deze zaak zou worden gegeven. Rueb was een vriend van Joris Demmink. In 1982 werd Demmink door Rueb aan schrijfster Yvonne Keuls voorgesteld.
Keuls zag Demmink samen met de gevreesde jongenspooier Dick Willard
@TruthHitsEvery1

In het kielzog van het 'monster' Marc Dutroux is in België de duivel in hoogsteigen persoon opgedoken.
Sedert de parketten van Neufchateau en Hasselt serieus onderzoek zijn begonnen naar mogelijk georganiseerd satanisch ritueel misbruik van kinderen, is het land in de ban van Beëlzebub.
Is de bende-Dutroux maar een schakeltje in een veel groter netwerk?
Of vergalopperen de Belgische onderzoekers zich evenals indertijd hun Nederlandse collega's in Oude Pekela?
Een overzicht van een slagveld waarin 'gelovers' en 'niet-gelovers' elkaar in evenwicht houden.

Zedenzaak Dutroux krijgt bizarre uitloper: BEËLZEBUB in België

■ België is in de ban van de duivel Beelzebub. In het land wordt heftig gedebatteerd over de vraag wat de betekenis is van alle verhalen over satanisme. © GPD

Van onze correspondent
Paul Koopman

BRUSSEL – In een vergeten hoekje van het inmiddels afgebrande houten huis van Dutroux's handlanger Bernard Weinstein, vond de politie van Neufchateau een bestelbon ondertekend door 'grootmeester Anubis'. De brief herinnerde Weinstein aan zijn belofte een 'geschenk' te zullen regelen voor een belangrijk satanisch ritueel. Welk geschenk Anubis daarmee op het oog had kan Weinstein, die door Dutroux na een ruzie levend werd begrasen van ontvoerde kinderen in de verlaten mijngangen van Jumet – op de drempel van een nieuwe gruwelijke ontdekking, of zal blijken dat de politiediensten spoken najagen?

De Leuvense hoogleraar kinderpsychiatrie professor Karel Pyck ziet belangrijke parallellen met Nederlands meest geruchtmakende zedenzaak – die van Oude Pekela in 1987 – waarnaar hij gedurende vijf jaar onderzoek heeft verricht. "Ook in die zaak zag je een polarisatie tussen enerzijds diegenen die geloofden in de verhalen van de kinderen en anVanmarcke dezelfde mening toegedaan. Hij vroeg in september dit jaar tijdens een door hem georganiseerde studiedag aandacht voor georganiseerd ritueel misbruik van kinderen in België. Vanmarcke tekent aan: "Ik ben niet bezeten door het onderwerp, ik wil er ook het liefst weer van af. Maar ik stuitte in mijn praktijk op steeds meer cliënten die al dan niet onder hypnose getuigden van seksuele ervaringen op zeer jonge leeftijd, meestal in de aanwezigheid van een stuk of tien volwassenen. Daar kwamen rituele details bij die me in

meerdere niveaus uitgebuit; zij worden verkracht, gefilmd, geprostitueerd en spelen in een aantal gevallen een rol bij rituelen. Maar ik zie die rituelen eerder als een methode om maffiose criminele groepen sociaal te binden, dan als iets religieus. Het is hooguit een satanisch sausje dat over de criminele activiteiten en seksuele perversiteiten wordt gegoten. Bedenk wel: er is geen perfectere methode om bendeleden voor het leven te laten zwijgen dan hen medeplichtig te maken aan het misbruiken of vermoorden van een kind."

sultaat wordt geboekt, duikt vroeg of laat het verhaal op van satanisch misbruik van kinderen. Dan ontstaat bij sommige mensen blijkbaar de neiging magisch te gaan denken. Vergeet niet, dit soort verhalen is al heel oud. We kennen het nog van de heksenprocessen in de Middeleeuwen waarbij er ook van kinderontvoeringen en kannibalisme sprake was."

Als het onderzoek van Neufchateau en Hasselt aantoont dat België zijn eigen variant heeft van het Hans en Grietje-verhaal, dan is dat een wereldprimeur, erkennen pro-

niet alleen speciaal verwekt worden, maar ook worden op gevoed voor satanische doeleinden."

Dat de getuigenissen waarop Vanmarcke zich baseert vee gelijkenis vertonen maakt hoe genaamd geen indruk op Crombach. "Ach, er zijn wel mee mensen die kaboutertjes heb ben gezien en daarvan een re delijk congruent signalement geven. Bestaan daarom kabou ters? Voor die getuigenissen ui hypnose-sessies geef ik eerlijk gezegd geen cent. Als er één manier is om suggestief te werk te gaan is het wel hypno

---

Kinderrechter had goede reputatie bij Haagse rechtbank

Door onze redacteur
HIEKE JIPPES

ROTTERDAM, 5 sept. — Slechts in héél kleine kring is bij de Haagse rechtbank bekend geweest welke de "gezondheidsredenen" waren die een 62-jarige kinderrechter in 1982 dwongen zijn ontslag aan te bieden. De "totale overspanning" van de betrokkkene is dan ook als reden geaccepteerd om zelfs geen afscheidsreceptie te houden. Dat in feite de procureur-generaal bij de Hoge Raad, mr. W. J. M. Berger, betrokkene voor de keus gesteld heeft dan wel bij de Hoge Raad te worden voorgedragen voor ontslag dan wel — zoals mr. Berger het uitdrukt — „de eer aan zichzelf te houden", omdat hij ontucht met tenminste één van zijn pupillen had gepleegd, is in bredere kring binnen het Haagse paleis van jusitie pas gisteren bekend geworden. Verbijstering en mededogen met de betrokken kinderrechter, die als voortreffelijk bekend stond, strijden in de reacties daar om de voorrang.

Over de afhandeling van de zaak zegt mr. Berger: „Het is onjuist dat nu de suggestie gewekt wordt dat de zaak onder tafel gewerkt is. Het is uitgezocht, het is door de hoofdofficier in Rotterdam geseponeerd omdat vervolging na 10 jaar niet meer opportuun werd geacht, en vervolgens heb ik betrokkene laten komen en hem gezegd dat ik vond dat hij zich als kinderrechter gecompromitteerd had. Ik heb gezegd dat ik van plan was een vordering in te dienen bij de Hoge Raad om hem de keus gegeven: je kunt ook zelf ontslag vragen. Dat heeft hij, een man met enorme verdiensten voor de kinderrechtspraak in Nederland, toen gedaan. Dat is het dramatische van de zaak. Ik vind het heel akelig dat die nu alsnog in de publiciteit is gekomen.

Op de vraag of het juist was de betrokken kinderrechter de mogelijk te geven "de eer aan zichzelf te houden" zegt mr. Berger: „Veel eer was er niet te behalen. De hele zaak mag zich dan misschien geluidloos voor de buitenwereld hebben afgespeeld, maar binnenskamers allerminst. Dat kan ik u verzekeren. Het was de afgang van een rechter. Dat is niet niets".

Vertrouwelijk

Het onderzoek dat de rijksrecherche instelde naar aanleiding van de klacht van één van de pupillen van de kinderrechter — een jongen die op dat moment al meerderjarig was — heeft zich ook uitgestrekt tot andere kinderen. Volgens mr Berger zijn daar-

Nieuwsanalyse

bij geen nieuwe feiten boven tafel gekomen omdat de desbetreffende kinderen niet veel wilden vertellen. "Verschillende van die jongens waren ook buitengewoon verdrietig, ook over het ontslag". Berger: "Over de contacten met andere jongens is discussie mogelijk. Kennelijk heeft de betrokkene de afstand tussen kinderrechter en pupil, die vaak zeer vertrouwelijk is, te kort gemaakt. Maar niet is gebleken dat hij na 1972 ook strafrechtelijk over de schreef is gegaan".

De beslissing om de kinderrechter niet te vervolgen is, aldus mr Berger, door de hoofdofficier van justitie in Rotterdam mr J. D. de Jong zelfstandig genomen, zonder mededeling aan- of overleg met de minister van justitie. "De enige grond om niet te vervolgen was het tijdsverloop. Niet het feit dat hij rechter was, niet het algemeen belang".

De president van de Haagse rechtbank, mr M. R. Wijnholt, zei gisteren dat de zaak is afgehandeld zoals dat is gebeurd "omdat hele grote algemene belangen in het geding waren". Andere vertegenwoordigers van de zittende magistratuur wijzen erop dat daarmee gedacht moet worden aan de overweging dat een gerechtelijke procedure, met alle publiciteit van dien, grotere schade voor het instituut kinderrechter zou betekenen dan betrokkene met ontslag sturen. "Ten onrechte zou de indruk kunnen ontstaan dat het bij alle kinderrechters zo'n vaart loopt", zo meent een collega uit een ander arrondissement.

Professor J. Doek, hoogleraar familie- en jeugdrecht aan de Vrije Universiteit en als voormalig kinderrechter in Den Haag de opvolger van de betrokken magistraat, merkt met enige voorzichtigheid op dat een mededeling naar buiten op het moment van het ontslag van zijn voorganger te verkiezen zou zijn geweest.

"Een mededeling waarin zou hebben gestaan dat betrokkene na een klacht, waarop niet was vervolgd, met ontslag was gegaan, terwijl tegelijkertijd werd gewezen op de grote verdiensten, had op dat moment ook wel tot publiciteit geleid maar was in elk geval voor het betrokken bedrijf duidelijker geweest. Wat betreft het al dan niet vervolgen: die afweging heb ik godzijdank niet hoeven maken".

Doek spreekt van „een doodsklap voor die man" en benadrukt dat er zeker ook zeer veel ouders en kinderen te vinden zullen zijn die de persoonlijke inzet van de betrokken kinderrechter als een enorme steun hebben ervaren. „Hij zat met huid en haar aan zijn werk vast, liet zich bij nacht en ontij uit zijn bed bellen en greep zelf in bij allerlei crises die eigenlijk bij het maatschappelijk werk thuishoorden. Zo'n onbegrensde inzet vindt ook lof en waardering".

Schade

Over de mogelijke schade die sommige pupillen van de kinderrechter aan een intieme relatie met hem hebben overgehouden, zegt het voormalig Eerste-Kamerlid dr. E. Brongersma, deskundige op dit gebied: „In een situatie van kinderrechter tot pupil is dat machtsmisbruik. Kinderen zijn in zo'n situatie in hoge mate van zo iemand afhankelijk, niet echt vrij om zelf zo'n relatie al dan niet aan te gaan. Mij lijkt dat in hoge mate traumatiserend".

Dat de kinderrechter in zijn betrokkenheid zover ging dat hij eigen gevoelens via zijn pupillen bevredigde, hebben de collega-rechters nooit kunnen vermoeden, zegt procureur-generaal mr. Berger. „Wie weet wat zich achter een gesloten deur afspeelt?" Hij denkt eerder dat dat vermoeden bij de hulpverlening bekend is geweest, zonder dat daaruit aangifte is gevolgd.

De directeur van de gezinsvoogdijvereniging Pro Juventute in Den Haag, H. Sannes, erkent dat het in het algemeen moeilijk is als hulpverlener handelend op te treden door aangifte te doen. Zonder in te gaan op dit individuele geval, dat hij niet kent, zegt Sannes dat „iedere hulpverlener een aantal van dit soort gevallen kent. Onze klanten komen nu eenmaal uit de randsituatie van de samenleving. Te zeggen dat wij over gevoelige zaken als pedofilie, incest of kindermishandeling dan maar aangifte moeten doen omdat we ervan weten, is wel heel gemakkelijk. Soms richt je nog grotere schade aan door dit soort gevoelige dingen aan de grote klok te hangen. Dan wordt het uiteindelijke doel met aangifte niet gediend. Wel vind ik dat de grens ligt dáár, waar een functionaris misbruik maakt van de zwakke positie van iemand die van hem afhankelijk is. Dan vind ik het ook prima dat het in de openbaarheid komt, al is het na veertien jaar. Ik geloof namelijk in de preventieve werking die er van zo'n publiciteit kan uitgaan".

”

De officieren staan in dienst van de man tegen wie het gaat.

Adèle van der Plas Advocaat

Wachten tot het weer overwaait

#Aangifte Het ministerie ziet 'geen enkele aanleiding' om topambtenaar Joris Demmink, tegen wie aangifte van verkrachting is gedaan, te schorsen. En dat is een beetje raar.

Peter Wierenga
Den Haag

Met loeiende sirenes werd Dominique Strauss-Kahn, topman van het IMF, in de boeien afgevoerd door de Amerikaanse autoriteiten. Omdat hij een kamermeisje zou hebben verkracht. Hoe anders gaat dat als er aangifte van verkrachting wordt gedaan tegen de secretaris-generaal van het Nederlandse ministerie van Veiligheid en Justitie, Joris Demmink. Twee Turkse mannen stellen dat ze toen ze minderjarig waren door de Turkse politie zijn geronseld, naar een hotelkamer zijn gebracht en daar door hem zijn verkracht.

Het Openbaar Ministerie onderzoekt de zaak nu. Dat Demmink niet meteen achter de tralies wordt gegooid, oké. Maar bij zo'n ernstige aantijging zou je denken dat een topambtenaar zijn werk – in afwachting van de uitkomst – tijdelijk neerlegt. Zoals NMa-topman Kalbfleisch geschorst werd toen hij verdacht werd van meineed. Niks daarvan: Demmink zit gewoon op zijn post. 'Wij zien geen enkele aanleiding om maatregelen te nemen', zegt een woordvoerder van het ministerie. 'Er is geen sprake van een strafrechtelijk onderzoek, alleen een oriënterend onderzoek.'

De woordvoerder wijst er op dat er nog niets van de aantijgingen bewezen is, en dat een paar jaar geleden in een soortgelijke aantijging ook niet tot vervolging is overgegaan.

Extra pikant

De geruchten over seks met minderjarige jongens door Demmink spelen al jaren. Extra pikant is in dit geval de relatie met een andere geruchtmakende strafzaak. In 2002 werd de Koerdische activist dan wel drugshandelaar Hüseyin Baybasin in Nederland veroordeeld tot levenslang. Wegens drugshandel, gijzeling en het opdracht geven tot twee liquidaties. Opmerkelijk is dat het bewijs hoofdzakelijk bestond uit telefoontaps, waarvan Baybasin altijd heeft gezegd dat ze gemanipuleerd zijn door de Turkse overheid, die nog een appeltje met hem te schillen had. Om die manipulatie voor elkaar te krijgen zouden de Turken Demmink gechanteerd hebben met diens escapades met jongetjes in het mediterrane land.

Voor de goede orde: ook al dateren de geruchten over seksuele escapades van Demmink – ook in Nederland zelf zou hij met minderjarigen naar bed zijn geweest – al van vele jaren terug, de man is nooit veroordeeld. En Baybasin (bij wiens rechtszaak zeker vraagtekens te zetten zijn) heeft een arm die vermoedelijk nog ver reikt in zijn geboorteland, plus een duidelijk belang om de Nederlandse justitie in een kwaad daglicht te stellen.

Maar in tegenstelling tot al die eerdere schimmige aantijgingen ligt er nu een officiële aangifte tegen Demmink. En dan wordt een andere omstandigheid wel heel erg onhandig: dat hij de hoogste ambtenaar is van het departement waaronder het Openbaar Ministerie valt. Weliswaar heeft Demmink geen formeel gezag over het Openbaar Ministerie, dat over vervolging moet besluiten, maar het is van groot belang om alleen al de schijn van belangenverstrengeling te vermijden – zoals expliciet in de gedragscode integriteit van de Rijksoverheid staat.

En die schijn kun je vermijden door het werk neer te leggen, of anders heel goed uit te leggen waarom dat niet nodig is.

Geen beweging

Op die mogelijke belangenverstrengeling wijst ook advocate Adèle van der Plas, die namens de Turkse mannen Mustafa Y. en Osman B. aangifte heeft gedaan bij het Landelijk Parket van het OM. 'Ik noteer dat de officieren van justitie in dienst staan van de man tegen wie het gaat.' Zij heeft het gevoel dat er 'geen beweging is te krijgen' in de zaak.

Van der Plas, die ook Baybasin bijstaat, heeft een punt. Naar eigen zeggen diende zij al in 2008 een aangifte in wegens verkrachting van Y. op 12-jarige leeftijd. Dat was eigenlijk het stuk van diens Turkse advocaat, die zij hier in Nederland op de juiste plaats bezorgde. 'Daar is niet op gereageerd.'

Nadat oud-rechercheur Klaas Langendoen verklaringen van de twee mannen opnam in Turkije, deed Van der Plas in mei 2010 twee nieuwe aangiften van misbruik. 'Mustafa is mishandeld. Daarom durfde alleen Osman naar Nederland te komen om zijn verklaring persoonlijk toe te lichten. Dat was in februari van dit jaar. Het OM erkent alleen die persoonlijke verklaring in de studio als een officiële aangifte. Daarover verschillen we van mening.'

Directe aangifte

Volgens een woordvoerder van het Landelijk Parket is het 'nieuw' dat er een 'directe aangifte' ligt, maar die ligt er dus al vanaf februari. En dat werpt serieuze vragen op over het tempo van het onderzoek. Het betekent dat men na dik een half jaar nog steeds in de 'oriënterende' fase zit, terwijl het toch om een ernstige beschuldiging gaat.

Van der Plas doet daarom een beroep op de politiek. 'Minister Opstelten moet Demmink schorsen, tot het onderzoek voorbij is. Dat is voor een rechtsstaat de enige juiste weg. Alleen in een bananenrepubliek laten ze dit gebeuren.'

Hüseyin Baybasin
De tot levenslang veroordeelde Baybasin was pikant genoeg tot eind jaren zeventig in dienst van de Turkse overheid.

Er ligt nu een officiële aangifte tegen secretaris-generaal Joris Demmink. HOLLANDSE HOOGTE

Rob In Peace
In de dierentuin in Rheden is de oudste zeehond ter wereld overleden. Else werd met haar 53 jaar ruim twintig jaar ouder dan de gemiddelde rob.

'To the bloody left'
TomTom-bezitters kunnen zich na onder anderen Snoop Dogg nu ook laten leiden door de cynische aanwijzingen van Jeremy *Top Gear* Clarkson.

Nederland éénd
In Berlijn vindt de grootste elektronicabeurs voor consumenten ter wereld plaats. Opvallendste creatie: een televisie in de vorm van een eend.

Willem Jozef Marie Berger (zie foto, geboren in 1921) was in 1985 procureur generaal van de Hoge Raad toen hij in aanvaring kwam met schrijfster Yvonne Keuls.
Keuls schreef In Annie Berber en het verdriet van een tedere crimineel uit 1985 (in 2015 heruitgebracht als RAPPORT TOMMIE) de levensloop van een schandknaap. Dit verhaal was geïnspireerd op de activiteiten van de pedofiele kinderrechter Theo Rueb (Rueb introduceerde begin jaren tachtig Demmink aan Keuls) .
PG Berger was woest op Keuls, hij vond het not done dat zij de pedoseksuele kinderrechter Theo Rueb in roman-vorm door het slijk haalde.
Berger: 'Keuls is toch niet debiel' , 'Het is niet fair om de kinderrechter na 3 jaar nog in opspraak te brengen'

De nederlandse Hoge Raad beschermt hooggeplaatste kinderverkrachters: Berger deed dat in 1985 bij Theo Rueb.
Feteris (in 2017 president HR) , Buruma, Diederik Aben (werkt al 6 jaar aan conclusie Zaak Baybasin) verdedigen Joris Demmink.
Theo Rueb introduceerde Joris Demmink aan Yvonne Keuls.
Yvonne kende Rueb, Demmink + De Zoon van de duivel: jongenspooier Dick Willard. Keuls zag Willard en Demmink in dezelfde auto zitten!!!!

@TruthHitsEvery1

■ België is in de ban van de duivel Beelzebub. In het land wordt heftig gedebatteerd over de vraag wat de betekenis is van alle verhalen over satanisme.

■ Marc Dutroux wordt door twee agenten afgevoerd. In het kielzog van het 'monster' is in België de duivel in hoogsteigen persoon opgedoken. © EPA

meerdere niveaus uitgebuit; zij worden verkracht, gefilmd, geprostitueerd en spelen in een aantal gevallen een rol bij rituelen. Maar ik zie die rituelen eerder als een methode om maffiose criminele groepen sociaal te binden, dan als iets religieus. Het is hooguit een satanisch sausje dat over de criminele activiteiten en seksuele perversiteiten wordt gegoten. Bedenk wel: er is geen perfectere methode om bendeleden voor het leven te laten zwijgen dan hen medeplichtig te maken aan het misbruiken of vermoorden van een kind."

Herinneringen

De onderzoekers in Neufchateau en Hasselt vragen zich momenteel af in hoeverre de verklaringen van de in totaal ruim 13 getuigen waarover zij beschikken kunnen gelden als overtuigend bewijs. Enkele getuigenissen zijn namelijk ontleend aan therapeutische ses-

sultaat wordt geboekt, duikt vroeg of laat het verhaal op van satanisch misbruik van kinderen. Dan ontstaat bij sommige mensen blijkbaar de neiging magisch te gaan denken. Vergeet niet, dit soort verhalen is al heel oud. We kennen het nog van de heksenprocessen in de Middeleeuwen waarbij er ook van kinderontvoeringen en kannibalisme sprake was."

Als het onderzoek van Neufchateau en Hasselt aantoont dat België zijn eigen variant heeft van het Hans en Grietje-verhaal, dan is dat een wereldprimeur, erkennen professor Pyck en psychotherapeut Vanmarcke. Pyck: "Het zou voor het eerst zijn dat er overtuigend bewijs voor ritueel misbruik op grote schaal wordt geleverd." Vanmarcke zegt er niettemin van overtuigd te zijn dat de zaak in België al binnen enkele maanden 'openbarst'. "En dan denk ik niet aan het instituut Abrasax, want de

niet alleen spec
worden, maar oo
gevoed voor satar
den."
Dat de getuiger
Vanmarcke zich
gelijkenis vertone
genaamd geen inc
bach. "Ach, er z
mensen die kabe
ben gezien en da
delijk congruent
geven. Bestaan d
ters? Voor die
hypnose-sessies
gezegd geen cen
manier is om
werk te gaan is h
se. Waar komen
den herinnering
Misschien wel u
merrie, een spann
Stephen King of e
uit de videotheek
Maar Cromba
hij zelf, een overt
over. "Ik ben e
hart en nieren. I
werkzame kracht

Telegraaf ● Roy Makaay positief over transfer naar Feyenoord

Belinda: Ik had muizenplaag
Rob de Nijs ziek van foto-ellende

De Telegraaf

Belastende informatie tegen topambtenaren

Seksdossiers in doofpot beland

Kinderen alleen op zomervakantie

Stemming zit erin bij Shrek

Ouders hebben

'Topambtenaar Joris Demmink staat kennelijk boven de wet'

ADVOCAAT WOEDEND OP JUSTITIE OVER STOPPEN ONDERZOEK NAAR MISBRUIK

DEN HAAG • Het Openbaar Ministerie stelt geen strafrechtelijk onderzoek in tegen de hoogste ambtenaar van Veiligheid en Justitie, Joris Demmink. Tegen de secretaris-generaal waren aangiften gedaan van misbruik van twee minderjarige jongens in Turkije midden jaren '90. Het OM noemde de verklaring van één van hen gisteren onbetrouwbaar.

TOBIAS DEN HARTOG en KOEN VOSKUIL

Joris Demmink zou minderjarige jongens hebben misbruikt. Ook Mustafa Y., wees hem in een videoverhoor aan als dader (kleine foto).

Redactie

Van ontucht verdachte OM-plaatsvervangend hoofdofficier is Vincent Leenders

Sinds 2013 landelijk coördinerend fraude-officier

20-04-2017, 22:19 Tags: *om*, *vincent leenders*

Het geschorste OM-lid is plaatsvervangend hoofdofficier van het functioneel parket Vincent Leenders. Dat meldt NRC donderdag. De man is sinds woensdag geschorst omdat hij verdacht wordt van het plegen van ontucht met een minderjarige. De man zit inmiddels in de cel.

Het OM maakte donderdagmiddag bekend dat tegen een "hoge leidinggevende: aanklager een onderzoek wegens pedofilieverdenking loopt, maar maakte geen identiteit bekend. Vincent Leenders is sinds 2013 landelijk coördinerend fraude-officier van justitie en werd vorig jaar benoemd tot plaatsvervangend hoofdofficier.

In 2015 pleitte Leenders nog voor 'het inperken van het beroepsgeheim van advocaten en notarissen'.

'IK BEN ONGELOFELIJK STOM GEWEEST'

EX-VRIEND OPENT DEMMINKS DOOFPOT

Als 23-jarige speelde Libor Ctvrtlik in Tsjechische homo-erotische pornofilms. Topambtenaar Joris Demmink betaalde zijn rechtenstudie, waarna hij een baan vond op een advocatenkantoor in Praag. Maar toen kwam de 'affaire-Demmink' en ging het mis. Nu staat Ctvrtlik in de keuken van een Polen-hotel in de Bollenstreek. Hij hield zich vijftien jaar lang verborgen voor journalisten, maar Nieuwe Revu spoorde hem op. Door Vincent Verweij

DEMMINK ONTKENT
Hij noemt de verklaringen [illegible]

Het hotel oogt mistroostig en verlaten op deze woensdagmiddag. Op een versleten tapijt staat een bruin houten interieur, dat sinds de jaren tachtig niet meer lijkt veranderd. Overal hangen bordjes met aanduidingen in het Pools. De meeste gasten zijn aan het werk op de bollenvelden in de omgeving, terwijl in de recreatiezaal een man alleen op fitnessapparaten traint.

We zijn op zoek naar Libor Ctvrtlik, de voormalige vriend van Joris Demmink, die hier volgens een tipgever zou werken. Demmink had tussen 1993 en 2000 een relatie met deze Praagse student en porno-acteur. De liefde tussen Libor en Joris heeft altijd veel interesse gehad van de media en andere Demmink-watchers. Tenslotte is het vrij ongebruikelijk dat een topambtenaar een liefdesrelatie aanknoopt met een pornoster. Het is ook één van de weinige feiten die Demmink heeft erkend: dat hij een relatie met Libor had. Maar Libor Ctvrtlik zelf hield zich altijd stil en sprak nooit met journalisten.

PRAAG
De (voormalige) Pinocchio-bar

'DE JONGENS IN DE PINOCCHIO WAREN MINSTENS 15 JAAR OUD, ANDERS LIEPEN ZE HET RISICO OPGEPAKT TE WORDEN DOOR DE POLITIE'

ZWARE PRIJS

Hoe Libor er twintig jaar geleden in al zijn naakte glorie uitzag, is voor iedereen te zien. Bijvoorbeeld in *Das Pickende Klassenzimmer*, een old skool pornofilm waarin Libor een leraar speelt, tegen de historische achtergrond van Praag in de 19de eeuw. We zien Libor en zijn leerlingen aan de oever van de Moldau lopen en daarna het klaslokaal binnen gaan. Als de pupillen zich misdragen, deelt Libor ferme tikken uit met zijn aanwijsstok. Daarna worden de straffen steeds lijfelijker. Eerst billenkoek. Dan moeten twee jongens voor straf de leraar oraal bevredigen. Anderen krijgen de anale behandeling. De Tsjechische conversaties zijn op knullige wijze nagesynchroniseerd in het Duits. 'Ich liebe ihre jugendlichen schnellen Zungen,' kreunt Libor.

De man in de fitnessruimte vertelt dat Libor Ctvrtlik in de keuken van het Polen-hotel werkt. Daar staan we even later oog in oog met de inmiddels 44-jarige man. Hij gaat gekleed in een geruite blouse met baseballpetje en baggy trousers. Grote felle ogen staren me aan. 'Ik ben journalist en onderzoek de zaak-Demmink,' zeg ik. Libor trekt een ontstemd gezicht. 'Ik heb hem al tien jaar niet meer gezien en ben niet geïnteresseerd in het onderwerp,' zegt hij. Na lang aandringen, wil hij toch wel de jaren van stilzwijgen verbreken. Hij neemt me mee naar de ontbijtzaal, buiten het gehoor van twee hotelgasten die in de buurt staan. Het is 2 uur 's middags en zijn adem ruikt naar bier. 'Ik heb een zware prijs betaald voor mijn omgang met Demmink en voor de stomme dingen die ik in mijn jeugd heb gedaan,' zegt Libor. 'Zoals die pornofilms. Maar ik heb ook veel aan Joris te danken. Hij is een intelligente man die me Engels leerde spreken en me liet studeren.'

MINDERJARIGE JONGENS

Libor volgde in de jaren negentig een rechtenstudie aan de Universiteit van Olomouc, in het oosten van Tsjechië. Hij werd daarna advocaat-stagiair in Praag. Met zijn meestertitel op zak leek hem een gouden toekomst te wachten. Maar in 2002 breekt de affaire-Demmink uit in Nederland.

DE ZAAK-DEMMINK

Joris Demmink wordt sinds 2003 in verband gebracht met seksueel misbruik van minderjarigen. Sinds januari van dit jaar is hij officieel verdachte in een strafrechtelijk onderzoek. Het Openbaar Ministerie in Arnhem gelastte een onderzoek door de Rijksrecherche naar de aangifte van twee Turkse jongens die hij zou hebben verkracht en misbruikt. Onlangs werd het onderzoek uitgebreid en worden ook de andere aantijgingen onderzocht.

De belangrijkste beschuldigingen zijn:

- Dat hij seks met jongensprostituees zou hebben gehad op de achterbank van de dienstauto. De chauffeurs moesten jongens oppikken, onder meer in Den Haag en Brussel, en konden toekijken via de achteruitkijkspiegel.
- Dat hij zich per dienstauto naar Tsjechië zou hebben laten vervoeren, waar hij de Pinocchio-bar in Praag zou hebben bezocht, waar minderjarige jongens hun seksuele diensten aanboden.
- Dat hij in Turkije twee jongens zou hebben verkracht en misbruikt. Dit zou zijn gebeurd in 1998 in Istanbul en Bodrum. De Turkse geheime dienst zou Demmink met deze gebeurtenissen hebben gechanteerd en hem hebben aangezet een strafzaak te beïnvloeden. In die zaak kreeg een Koerdische zakenman, Hüseyin Baybaşin, in ons land een levenslange straf voor drugshandel en een liquidatie.
- Dat hij een stafmedewerker van justitie regelmatig opdracht zou hebben gegeven telefonisch Thaise jongens voor hem te regelen. De stafmedewerker beklaagde zich hierover tijdens een dienstreis. Later ontkende ze het bij de rechtbank.
- Dat hij eind jaren negentig, met drie andere hoge ambtenaren van justitie verdachte zou zijn geweest in een politieonderzoek naar 'georganiseerd misbruik van minderjarigen'. De korpschef van de KLPD liet het onderzoek uitlekken naar één van de verdachten, waardoor telefoontaps en observaties zinloos werden. Het onderzoek naar Demmink werd noodgedwongen stopgezet.

Ministerie van Justitie en Veiligheid

> Retouradres Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA DEN HAAG

Directie Bestuursondersteuning
Turfmarkt 147
2511 DP Den Haag
Postbus 20301
2500 EH Den Haag
www.rijksoverheid.nl/jenv

Datum 21 juli 2020
Onderwerp Uitstelbericht Kamervragen over de uitzending van Argos over ritueel misbruik

Ons kenmerk
2960391

Uw kenmerk
2020Z12682

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Hierbij deel ik u mede dat de schriftelijke vragen van de leden Kuiken (PvdA) en Van Nispen (SP), van uw Kamer aan de minister van Justitie en Veiligheid over de uitzending van Argos over ritueel misbruik (ingezonden 30 juni 2020) niet binnen de gebruikelijke termijn kunnen worden beantwoord, aangezien nog niet alle benodigde informatie is ontvangen.

Ik streef ernaar de vragen zo spoedig mogelijk te beantwoorden.

De Minister van Justitie en Veiligheid,

Ferd Grapperhaus